

Библиотека
Прозна путовања

Наслов оригинала
Jacqueline Wilson
Sleepovers

© David Higham Associates Ltd.

© за српски језик ОДИСЕЈА

www.jacquelinewilson.co.uk

This project has been funded with support from the European Commission. This publication [communication] reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Education and Culture DG

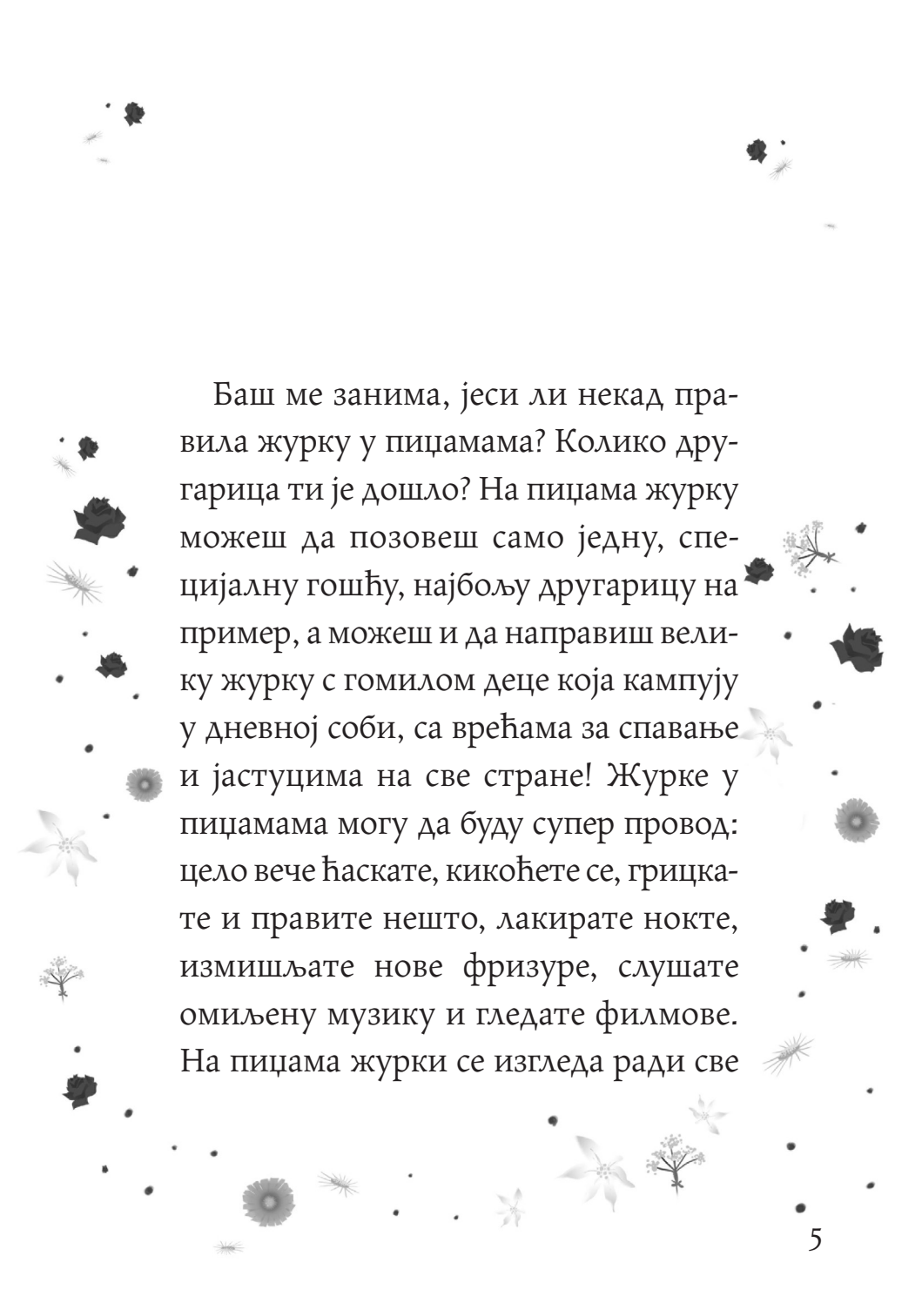
Culture Programme

Џеклин Вилсон

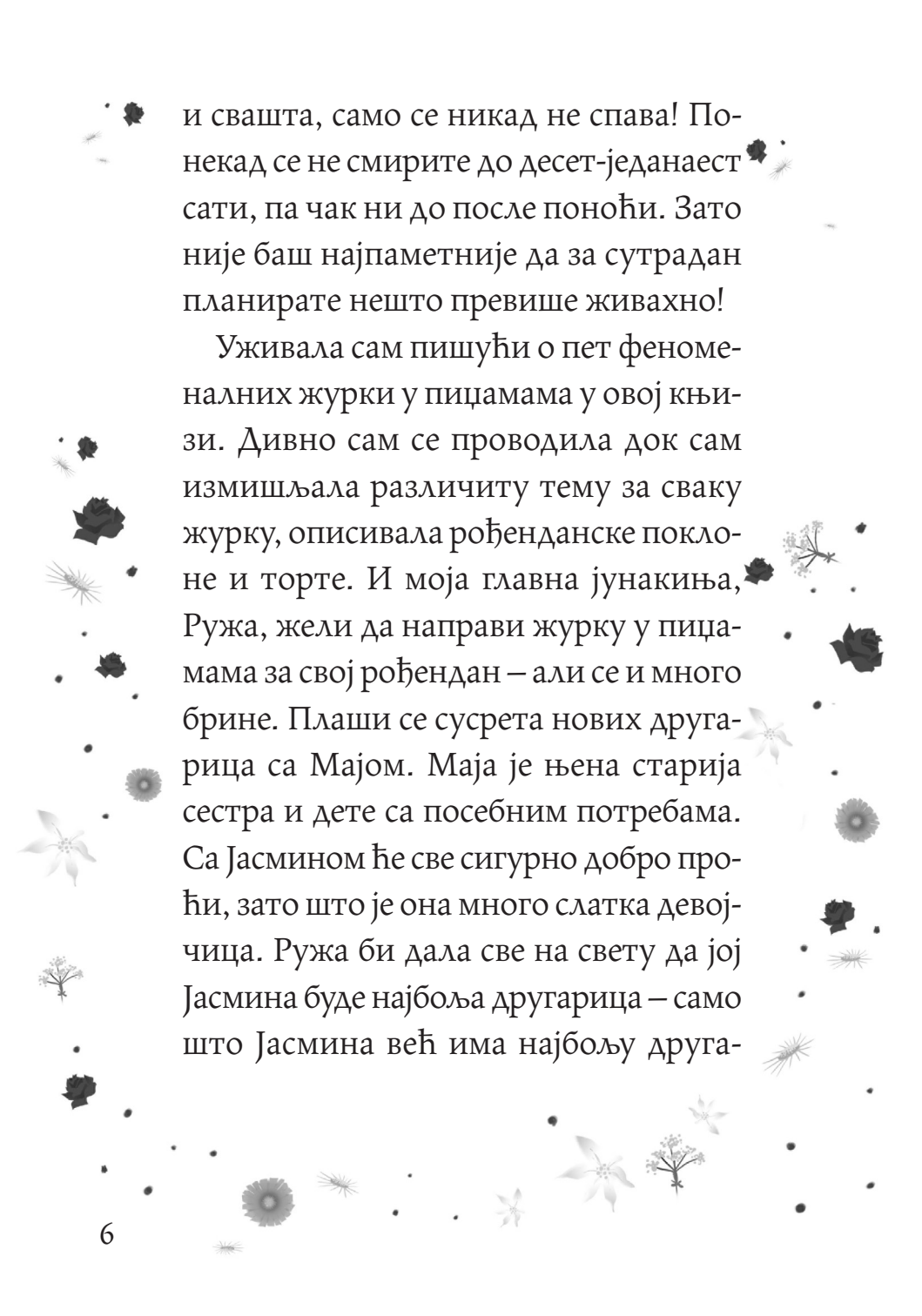
Журке у пицамама

Превела с енглеског
Марија Вукосављевић

Одисеја
Београд, 2011.

Баш ме занима, јеси ли некад правила журку у пиџамама? Колико другарица ти је дошло? На пиџама журку можеш да позовеш само једну, специјалну гошћу, најбољу другарицу на пример, а можеш и да направиш велику журку с гомилом деце која кампују у дневној соби, са врећама за спавање и јастуцима на све стране! Журке у пиџамама могу да буду супер провод: цело вече ћаскате, кикоћете се, грицкате и правите нешто, лакирате нокте, измишљате нове фризуре, слушате омиљену музику и гледате филмове. На пиџама журки се изгледа ради све

A decorative border of various black and white floral motifs, including roses, daisies, and sprigs of flowers, surrounds the text on the page.

и свашта, само се никад не спава! По-некад се не смирите до десет-једанаест сати, па чак ни до после поноћи. Зато није баш најпааметније да за сутрадан планирате нешто превише живахно!

Уживала сам пишући о пет феноменалних журки у пицамама у овој књизи. Дивно сам се проводила док сам измишљала различиту тему за сваку журку, описивала рођенданске поклоне и торте. И моја главна јунакиња, Ружа, жели да направи журку у пицамама за свој рођендан – али се и много брине. Плаши се сусрета нових другарица са Мајом. Маја је њена старија сестра и дете са посебним потребама. Са Јасмином ће све сигурно добро проћи, зато што је она много слатка девојчица. Ружа би дала све на свету да јој Јасмина буде најбоља другарица – само што Јасмина већ има најбољу друга-

рицу, Раду. Та Рада изгледа као шећер-
лема, али је у ствари права опасница и
потпуно је ужасна према Ружи.

Мислим да сви знамо неког сличног
Ради! Она је у овој књизи испала стра-
шно покварена – али, не брини, на
крају ће јој се десити грозан блам!

Надам се да ће све пицама журке ко-
је икада будеш правила испасти фено-
менално!

Џеклин Вилсон

1. ПОГЛАВЉЕ

„Погодите шта има ново!” – рекла је Селена. „Следеће недеље ми је рођендан а мама каже да могу да позовем све најбоље другарице на журку у пицамама.”

„Супер идеја!” – рекла је Невена.

„Феноменално”, рекла је Рада.

„Генијално”, рекла је Јасмина.

Ја нисам рекла ништа. Само сам се насмешила. Пуна наде.

Нисам била сигурна да ли и ја спадам у Селенине најбоље другарице. Селена и Невена су најбоље другарице.

Рада и Јасмина су најбоље другарице. У овој новој школи ја још немам најбољу другарицу.

Добро, школа није баш нова, зграда је прилично стара, има оне старинске завојите степенице, дугачке углачане ходнике и безброј учионица, толико да нису све стале у главну зграду него су неколико сместили у монтажне кућице у школском дворишту. Још ми се понекад деси да залутам и изгубим се. Првог дана у школи нисам могла да пронађем женски вецепам сам читав одмор цупкала и тумарала наоколо, све очајнија, док ме Јасмина није пронашла и одвела у вецеп. Јасмина ми се мнооого свидела. Волела бих кад би ми она била најбоља другарица.

Само што она већ има најбољу другарицу – Раду.

О Ради немам баш неко лепо мишљење.

А Селену и Невену готивим. Постале смо право мало друштванце, нас пет, Селена и Невена, Јасмина и Рада, и ја. Направиле смо специјални тајни клуб. Назвале смо га Цветићи – због наших имена. Ја сам Ружа. Све се зовемо по неком цвету. Ја сам то прва приметила. И тајни клуб је био моја идеја.

ЦВЕТИЋИ

Увек сам желела да будем у неком супер тајном клубу. То је супер ствар, скоро супер као кад имаш најбољу другарицу.

Копкало ме је да ли ће на Селениној рођенданској пицама журки бити баш само њене најбоље другарице. Селена је непрестано тртљала о својој журки у пицамама, те како ће изгледати, те како зна да неће ни тренути читаве ноћи.

Невена ју је задиркивала, зато што је једном, кад је спавала код ње, Селена заспала у девет и није се будила до девет сати следећег јутра. Рада је рекла да она понекад не иде на спавање све до једанаест-дванаест ноћу, тако да ће она сигурно остати будна до касно, без бриге. Јасмина је рекла да се она ових дана увек буди рано, зато што њен мали брат сваког свакцијатог дана

почне да кмечи у шест сати и да тражи флашицу с млеком.

И даље нисам проговарала, само сам се смешкала, иако ми није било до тога.

Јасмина ме је погледала. Онда је погледала Селену.

„Хеј, Селена, и Ружа може да дође, је л’ да?”

„Наравно”, рекла је Селена.

Уста су ми се развукла у осмех док ми скоро нису заголицала уши.

„Јупи!” – викнула сам.

„Стварно, Ружо!” – рекла је Рада и исфолирано запушила уши.

„Проби ми уши.”

„Извини”, рекла сам – иако ми је није било

жао. Шта ћеш, просто мораш да се трудиш да се не замериш Ради. Она свима говори шта да раде. Она је главна.

Чак је покушала да учи Селену шта да ради на рођеној пицама журки. „Мораш да набавиш неки стварно страشان хорор филм, знаш”, рекла је.

„Мама ми не дозвољава да гледам стварно страшне филмове”, рекла је Селена.

„Немој ни да кажеш мами. Просто ћемо сачекати док она не оде на спавање, па ћемо кришом гледати филм у твојој соби”, рекла је Рада и пућнула, као да је то најпростија ствар на свету.

„Немам видео у својој соби, само мали телевизор”, рекла је Селена.

„Ја чак немам ни свој телевизор”, тешила ју је Невена. „Ма, није важно, Селена. Хеј, а шта ће све бити од клопе за твој рођендан?”

Невена воли да клопа. Увек носи велику таблу чоколаде на одмор. Она поједе осам коцкица. Селени да три коцкице пошто јој је она најбоља другарица, али да и Ради, Јасмини и мени по једну коцкицу. Рада понекад смаже и ону последњу коцкицу. Рада се увек извуче. Извукла би се и кад би неког убила.

„Мама каже да ћу имати велику рођенданску тарту”, рекла је

Селена. Насмешила се Невени. „Чоколадну тарту!”

„Немој, боље тражи тарту са шлагом, да буде неког специјалног облика. Такве торте су скроз кул”, рекла је Рада.

„Пусти Селену да тражи шта она жели. То је њена пиџама журка”, рекла је Невена.

Рада се намрштила.

„Можемо *све* да направимо журку у пиџамама за свој рођендан”, брзо се убацила Јасмина. „Онда ће свака од нас моћи да изабере каква ће бити њена пиџама журка. Ако нас пусте. Моја мама шиза од посла око мог малог брата, али мислим да ће ме пустити да направим пиџама журку.”

„И мене ће моја”, рекла је Невена.

„Мене мама пушта да радим све што желим”, рекла је Рада. „А и тата.”

Ја нисам рекла ништа. Надала сам се да нико неће приметити. Али су се све окренуле према мени.

„Је л’ можеш и ти да направиш пиџама журку, Ружо?” – питала је Јасмина.

„Ох, наравно”, збрзала сам, али ми је срце јако залупало испод нове школске мајице.

Мој рођендан неће скоро, хвала богу.

Ја не могу да направим журку у пицамама. Нисам хтела да им кажем зашто. Можда бих могла да кажем Јасмини. Али нисам хтела да причам осталима.

Нарочито не Ради.

